

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 12 лютого 1987 року № 19 (3838).

Ціна 2 коп.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ СТАТУТУ ВЛКСМ

ДО СПІЛКИ — НАЙДОСТОЙНІШИХ

Недавно в нашій комсомольській організації відбулися збори по обговоренню проекту Статуту ВЛКСМ. Були вони діловими. Але ось що кинулося у вічі: знову, як і завжди, частина комсомольців була відсутньою. З числа отих непомітних молодих людей, які і працюють збіжжя, і в громадській роботі участі не беруть. Шоправда, висіки літять, але після кількох нагадувань. Ми не даремно називаємо таких спілчан між собою «баластом». Адаже так воно і є: має людина комсомольський квиток, вважається членом ВЛКСМ, але користі від неї — ніякої.

Закономірно, виникає запитання: а чи потрібно було таких взагалі приймати до комсомолу? Переконали, змінили назви лави, поповнили їх найдосконалішими, найавторитетнішими юнаками і дівчатами допомогло б псування обов'язкового кандидатського стажу для тих, хто хоче вступити у ВЛКСМ. За рік кого прокодження випадкові люди відвідалися б, а залишалися б тільки гідні, ті, хто зможе в майбутньому принести комсомолу користі своїми практичними діями.

І ще одне: слід проявляти більше відповідальності тим товаришам, які дають рекомендації для вступу у ВЛКСМ.

В. БАБІН,
інженер по експлуатації сільськогосподарської техніки колгоспу «Жовтнева революція»,
Новгородківський район.

АЗОМ

3 ПАСПОРТОМ

У пункті 1 розділу 1 проекту Статуту ВЛКСМ говориться, що «у комсомол приймаються юнаки і дівчата віком від 14 до 28 років». Але нам здається, що краще було б приймати в комсомол в основному юнаків і дівчат віком не молодших 16 років. У цей час людина отримує паспорт громадянина СРСР, вступає у доросле життя з почуттям повної відповідальності своєї дорослості, причетності до громадських справ і завдань, якими живе країна. Вступати у комсомол треба тоді, коли в тобі вже сформоване почуття відповідальності перед суспільством. Чотирнадцятирічні, на жаль, не завжди бувають дорослими у свої 14. А якщо й приймати у комсомол молоді до 16-ти, то приймати найдостойніших.

М. МАЄВСЬКИЙ,
учень 10-го класу Кіровоградської середньої школи № 6.

СІМЕЙНИЙ ПІДРЯД: ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

Зроблено перші кроки

У КОЛГОСПІ ІМЕНІ КРУПСЬКОЇ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ ТРИВАЄ МАСОВЕ ВПРОВАДЖЕННЯ СІМЕЙНОГО ПІДРЯДУ. СЛОВО — СЕКРЕТАРЮ ПАРТКОМУ ГОСПОДАРСТВА П. Ф. ГОРБЧЕНКУ:

Радую, що серед тих, хто без вагань повірив у сімейний підряд, чимало молоді. Десять корів беруть на утримання Микола та Ганна Лагодзинські,

вісім — Олександр Бондаренко, по кілька свиней вирощуватимуть Олександр Вернигор та Володимир Кібілік.

За попередніми підра-

хунками наприкінці минулого року господарство матиме з індивідуальних господарств близько 70 тонн молока, 30 тонн м'яса яловичини, 11 тонн — свинини, 9 тонн — м'яса птиці. Однак, ми не тішимо себе надією, що оті тони з'являться самі собою. Вони стануть можливими лише завдяки тісній взаємодії, контакту колгоспників і правління. Поясню чому.

Підписання кожного договору передувало чимало організаторська робота. На загальних зборах ми чітко окреслили коло своїх обов'язків: забезпечити сім'ї здоровим молодняком чи продуктивними коровами в необхідній кількості, повноцінними кормами, спорудити тимчасові приміщення для утримання худоби, виділити додатково 15 — 20 соток земельних угідь. В свою чергу, учасники сімейного підряду повинні гарантувати зразковий догляд поголів'я, а пізніше обов'язково продати обумовлену кількість продукції господарству. Для прикладу скажу, що ми плануємо виділяти колгоспникам земельну масу з розрахунку 20

— 30 кілограмів шодня на голову ВРХ, 150 грамів комбінованих кормів на кожен літр молока. І все це — за встановленими пільговими цінами.

Переконали, що сімейний підряд — справа вигідна для обох сторін. Державі вона гарантує стабільне надходження товариницької продукції, трудівникам — додаткові можливості змінити сімейний бюджет. Це особливо важливо для молодих сімей, котрі вступають у пору свого становлення.

У перспективі правління колгоспу планує також створити кілька госпрозрахункових сімейних ланок в рослинництві. Думаємо долучити їм догляд за зерновими та технічними культурами.

Минуло майже півтора місяці з тих пір, як договори по сімейному підряду вступили в силу. Відтоді й почалося заведення в господарство будматеріалів для спорудження тимчасових господарських приміщень. Ми вже маємо близько 35 кубометрів деревини, руберойд, інші матеріали. Через день-другий в роботу включиться колгоспна бригада будівельників.

ЧИТАЧ СТАВИТЬ ПРОБЛЕМУ

КОЗА БЕЗ ВИПАСУ

Взялися за перо мене змусили попередні публікації «Молодого комуніста» стосовно розвитку сімейного підряду. Без сумніву, справа це важлива, вона вимагає зацікавленості не лише трудівників, котрі беруться за практичну її реалізацію, а й господарств, інших організацій, керівників. Тільки за таких умов ініціатива набуде масового характеру. Я не випадково акцентую увагу на словах «підтримка» й «масовість». Це обов'язкові вимоги утвердження нового, прогресивного. З цього приводу хотілося б поговорити про розвиток підсобних господарств.

Починали ми кампанію (не побоююсь цього слова), сповнені оптимістичних надій. Навіщо й направили обличчя підтримки особистим господарствам, подумки підраховували, яку користь від цього матиме держава. А що ж на ділі? Спробуємо проілюструвати стан справ на прикладі нашого селища Власівка.

На території селищної Ради розташовано ряд підприємств: кар'єроуправління виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром», автотранспортна колона, залізнична станція «Лівобережна». Усі вони мають підсобні господарства, де вирощують велику рогату худобу, свиней.

Останнім часом велику увагу приділяють розвитку тепличного господарства. Майже всі працівники закладних підприємств користуються садовими ділянками, селища Рада виділяє всім бажаючим городи для тимчасового користування. Створено два коопера-

тиви, які спорудили понад 500 сараїв для утримання худоби, птиці, зберігання овочів. Їх власниками стали ті, хто мешкає в комуніальному житті. Тут все зрозуміло, все відлагоджено.

А як же бути 850 сім'ям, що живуть у власних будинках, працюють не на тих підприємствах, де розвитку підсобних господарств приділяється належна увага, а де в іншому місці, проте, хотіли б утримувати худобу й птицю? Вони, якщо надумали реалізувати свій план, будуть приреченими на розв'язання, як мінімум, двох проблем: де взяти корми і поголів'я молодняку?

За останні роки через відсутність випасів кількість корів в селищі зменшилась до 50, а кіз — до 100. В 1978—82 рр. селищній Раді виділялися комбикорми для загоєння тих, хто продав лишки продукції заготівельним організаціям. Нині ж таке централізоване забезпечення фактично майже не практикується, що й негативно позначилося на кількості підсобних господарств.

А молодяток? Телята, поросята, кролі, курчатка й гусята на базарі надто дорогі. Що ж стосується районної інкубаторної станції, то вона всею не в змозі забезпечити всіх бажаючих навіть молодяком птиці.

Таких селищ, як наша Власівка, в області немало. Думаю, що комплексне розв'язання проблем, про які я згадав, у подібних населених пунктах разом з розвитком сімейного підряду могли б зробити значний внесок у виконання Продовольчої програми.

І. ГОРБУНОВ,
голова виконкому Власівської селищної Ради народних депутатів м. Світловодська.

3 точки зору читачів

У одному з січневих номерів «Молодий комуніст» провів «Прямую лінію» з головою Кіровоградського райвиконкому О. В. Денисенком стосовно розвитку сімейного підряду. Розмова зацікавила наших читачів. Про це свідчать листи, відповіді на анкету — талони, що надходять до редакції. Пропонуємо вашій увазі кілька з них.

Переконана, що сімейний підряд приживеться в нашій області. Вірю, що стане він і справою молоді. Адже головне: знати, що робиш важливу справу. Без вагань візьму на утримання 30 ягнят. Прощу виділити гектар землі, що не використовується, згодна перейти на постійне мешкання в село Калинівку Кіровоградського району.

Л. ПРОКОПОВА,
працівниця дитсадка,
м. Кіровоград.

К. ПІНЗУЛ,
зоотехнік,
с.мт Онуфріївка.

Після сімейної ради вирішили: візьмемо десять корів. І діти (їх у мене

четверо), і чоловік пообіцяли у всьому допомагати мені. Окрім користі для бюджету, гадаю, справа ця допоможе виховати наших дітей працьовитими, зробить їх справжніми колективістами.

Просимо надати житло, технічні засоби та інвентар для обробки ґрунту в селі Веселівці.

Л. ПРОКОПОВА,
працівниця дитсадка,
м. Кіровоград.

Давно живу в місті, але не перестаю думати про повернення до хліборобської праці. Хотів би жити в Первозванці, працювати в місцевому колгоспі і, звичайно ж, тримати худобу.

Що саме — залежить від потреб господарства

М. ЗГАМА,
водій.

м. Бобринськ

ВІД РЕДАКЦІЇ: Виконуючи ваші побажання, ще раз друкуємо анкету-талон для тих, хто вирішив укласти сімейний підрядний договір. Прощемо надіслати її за адресою редакції: 316050, МПС, м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО 36. У ній повідомляйте, на чому вирішили зупинити свій вибір, яке конкретне господарство маєте на увазі, якими професійними навиками володієте.

Для тих, хто вирішив переїхати в село для постійного мешкання, називаємо населені пункти Кіровоградського району, де виділяється житло: ОБСЯНИКІВКА, КАЛІНІВКА, ВЕСЕЛІВКА, ПЕРВОЗВАНІВКА.

Чекаємо відповідей.

Заповни відривний талон і відішли на адресу редакції.

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Вік _____

Склад сім'ї _____

Місце проживання і де працюєш _____

Знайомий з професією _____

(тваринник, механізатор, водій)

Маю кваліфікацію _____

Згоден вирощувати _____ корів, бичків, свиней, овець, птиці.

Прощу виділити мені _____ гектарів земельних угідь, закріпити за

мною _____ одиниць технічних засобів і засобів механізації.

Прощу надати житло в селі _____

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ XXV З'ЇЗДУ ЛКСМ УКРАЇНИ

МИ ВЖЕ починаємо лічити дні, що відділяють нас від початку роботи XXV з'їзду комсомолу України. У цей час хочеться принципово оцінювати свою роботу, визначати шляхи перебудови, які б зробила реальністю і неформальним прагненням як поживати всю роботу з молоддю, так і визначити її напрями з основних питань комсомольської діяльності, побудитися заорганізованості не на словах, а через конкретні справи. Ось і сьогодні ми надаємо слово делегатам XXV з'їзду ЛКСМ України.

П. БІЛОУС, машиніст електровоза локомотивного депо станції Знам'янка: — Хочеться дивитися на речі реально. А такий підхід підказує мені певні висновки. Ті, наприклад, що зміни у нас на залізницях поки що проходять нешвидко. Скажу так: за час, поки працюю машиністом, відбулися якщо не дрібні, то якісь малопомітні зміни. «Молодий комунар», здається, не раз

ти. Однак, стрижень у його стилі є. А, значить, є й напрям роботи. Поки що, бачу, судять не лише по наслідках, але й по тому, як їх узагальнюють. Що ж, хай і це буде одним із способів утвердження авторитету комсомольської організації нашого депо. Про це, тобто, не лише про проблеми й складності роботи первинних залізничного транспорту, але й про задуми хотілося б по-

ку зі зворотним боком критики (критицизмом), подекуди комсомольські працівники сходили до звичайного експериментаторства — «може, айдіде...». А чи й про КМК варто було б спитати і послухати відповіді — чому ця прогресивна по суті форма дійшла до такого стану, що вже чути дискусії, чи й не переглянути її доцільність...

Але питання ці — з тих, що на поверхні. А от чому ми не беремося принаймні до обговорення (не кажу поки що за дальше вирішення) це поки що непевних проблем? Тарих, як питання підготовки до комсомолу. Ні, не просто підготовки взагалі, а підготовки з боку шкільних піонерських вожатих та їхньої персональної відповідальності за цю справу. Чому навколо цього питання незручна мовчанка?

Нині чомусь так і не розмежовано функції і обов'язків піонерських ке-

автоколони колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району:

— Я хочу спростувати думку деякого про те, що нібито в селах нині залишаються тільки неадапти, які погано вчилися у школі. Приїздіть до нашого колгоспу, подивіться самі — яка у нас молодь!

І в першу чергу цю заслугу можна віднести на рахунок нашої комсомольської організації, яка велику увагу приділяє вихованню школярів. Коли випускники школи вливаються до трудових колективів, урочисто посвячаємо їх у хлібороби, механізатори, оточуємо постійною турботою, створюємо всі умови для подальшого підвищення професійного рівня. А з тими, хто пішов служити в армію або їде до міста вчитися, підтримуємо тісні зв'язки. Тому більшість з них намагається повернутись до рідного села. Вони знають, що саме тут їх чекає цікава робота. Але не треба так думати, що матеріальні пільги — щось на зразок такого собі калача, яким ми заманюємо у колгосп. Нічого подібного. Комсомольська організація ревно стежить, щоб не було поміж нас таких, котрі прагнуть побільше урвати для себе, не вінівши нічого до спільної справи. Всю свою організаторську і виховну роботу серед молоді будемо таким чином, щоб кожен відчував здійснення його життєвих планів знаходиться в прямій залежності від того, яку участь він бере у громадському житті, виробничстві. Одне слово, по праці й шана.

Вікторія МАЛОВИК, інженер - технолог Олександрійського електромеханічного заводу:

— Вже другий рік як я працюю секретарем комсомольської організації цеху штамповки заводу. Сьогодні ми всі є свідками всезростаючої ролі комсомолу у вирішенні найважливіших завдань. Однак, якщо конкретно, то наша комсомольська організація ще не діє на необхідному рівні. Так, за весь минулий рік наша робота обмежилася лише участю в конкурсній художньої самодіяльності підприємства, кількома рейдами в гуртожиток та по місцю роботи. Це не працює на повних обертах штаб «Комсомольського прожектора», який обминає численні випадки порушення трудової та виробничої дисципліни. Але ж це наш головний орган, наш голос. Спортивна робота трапляється від випадку до випадку.

Яка головна причина усіх цих недоліків?

На мою думку, — неузгодженість зусиль самої комсомольської організації, і впершу чергу її бюро, з керівництвом заводу, які мають працювати безпосередньо з молоддю, а також неефективна робота тих, кому доручено виховання підростаючого покоління. Адже нині ми повинні працювати так, щоб не рвався ланцюжок виховної роботи між навчальними закладами і підприємством, де якого приходять молоді робітники.

НА ЗНІМКУ: зустрілися делегати XXV з'їзду ЛКСМ машиніст локомотивного депо станції Знам'янка **П. БІЛОУС**, водій колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району **С. ВОРОНА**, інженер - технолог Олександрійського електромеханічного заводу **В. МАЛОВИК** та перший секретар Маловицького районного комсомолу **І. ХМАРА**.

Фото В. ГРИБА.

Увага! Фотоконкурс

«Молодого комунара»!

Редакція газети «Молодий комунар» оголошує фотоконкурс, присвячений 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції і запрошує до участі фотолюбителів та професіоналів.

Редакція чекає фотознімків про утвердження радянського способу життя, про кроки перебудови і прискорення соціально - економічного розвитку країни. А в центрі — наш молодий сучасник. Нехай ваш фотоб'єктив зафіксує і ветеранів партії, праці, комсомолу, наставників молоді.

Фотознімки публікуватимуться в газеті. Про найактивніших учасників нашого конкурсу ми з часом розповімо детальніше. Переможців визначить редакція газети і, звичайно, допоможуть їй у цьому листівки - відгуки читачів.

Які основні вимоги до фотознімків? Про чіткість, якість зображення, мабуть, зайве нагадувати. Розмір знімків не більше 18x24 сантиметри.

Повідомте про себе: вік, професію, чи давно займаєтесь фотографією, домашню адресу і телефон.

Чекаємо ваших знімків на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакції «Молодого комунара». «На фотоконкурс».

Для переможців конкурсу встановлено приз: один перший, два других, три третіх і п'ять заохочувальних. Підсумки конкурсу будуть підбиті у листопаді 1987 року.

Бажаємо творчих успіхів і перемоги в конкурсі!

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

ЗУСТРІЧ

З АБІТУРІЄНТАМИ

Відбулася зустріч професорсько - викладацького складу і студентів Башкирського сільгоспінституту з учнями шкіл та профтехучилищ Буздяцького району.

Майбутні абітурієнти познайомилися з аудиторіями, лекційними залами, навчальними, науковими лабораторіями, обладнаними сучасною апаратурою, побували в обчислювальному центрі.

Перед присутніми виступили перший секретар Буздяцького райкому партії, випускник інституту М. М. Ягафаров. Ректор інституту професор О. І. Щепанський позаймав майбутніх абітурієнтів з інститутом.

А. ЖУКОВ, слухач школи молодих журналістів.

НЕ БУТИ

УТРИМАНЦЯМИ

Я працюю на Мелеузькому хімічному заводі недовго і, мабуть, можу «свіжим» оком оцінити становище в нашій комсомольській організації. Вона нараховує більше 1500 комсомольців — це велика сила!

Запам'яталося мені, як проходила звітно - виборна кампанія. Перед первинними організаціями стояло завдання дати принципову оцінку своїй роботі, створити атмосферу творчого пошуку. Чи всі вони впоралися з цим? Якщо, наприклад, в цеху контрольно - вимірювальних приладів і автоматики з самого початку пішла розмова гостра, зацікавлена, то цього не скажеш про залізничний цех. Тут збори проходили неактивно. Сказане з трибуни не зачіпало аудиторію, вона лишалася до всього байдужою. Лише потім, коли парторг А. З. Зайнетдінов прямо сказав

комсомольцям, що йому соромно за їхню пасивність, вони стали трохи активнішими.

Зараз справи в цеху пішли на краще: наводиться порядок у внутрішній роботі, «ожив» «Комсомольський прожектор». Однак залишається проблемою несплата членських внесків.

Комсомольська організація цеху СК-21 в заводському комітеті комсомолу числилась серед кращих. І було повною несподіванкою, коли на звітно - виборних зборах самі співчлани визнали роботу бюро незадовільною. Мене це, по правді кажучи, здивувало, адже конкретних пропозицій з їхніх уст не прозвучало, тільки критикували — і все.

Всім, напевно, знайома така картина: приходить молоді на готове — на вечір, дискотеку тощо, а потім скаржаться: те не так було, інше погано, без «душі» вечір пройшов. Або нарікають: щось комітет комсомолу нікуди нас не запрошує.

Останнім часом ми немало говоримо про людський фактор, який треба використовувати в усій повноті. Певно, це означає й корінний перегляд підходу усіх і кожного до колективних справ. І головне тут: не зупинитися на півдорозі, дійти до мети.

Е. ДАВЛЕТОВА, заступник секретаря комітету ВЛКСМ Мелеузького хімічного заводу.

ШЛЯХ ВИМПЕЛА

Пам'ятний естафетний вимпел ЦК ВЛКСМ із землею Марсового поля Ленінграда продовжує свій шлях по Башкирії.

Чотири дні знаходився він у піонерів Краснокамського району. В дружинах Редькинської, Агидельської, Ново-Актанишбашевської, Микола - Березівської шкіл відбулися урочисті мітинги, зустрічі з ветеранами війни і праці.

Г. ЗАГІДУЛІНА, Краснокамський район.

Поповнився Фонд миру

Минулої неділі в обласній філармонії відбувся заключний концерт II республіканського огляду художньої самодіяльності серед дитячих та юнацьких клубів за місцем проживання, присвяченого 70-річчю Великої Жовтня. Гуртові кіровоградських ЖЕДів №№ 1, 4, 8 та інших виконували українські народні пісні, пісні про Батьківщину, мир, шасливе дитинство В. Шаїнського.

О. Пахмутова, І Шамо, Ю. Чичкова, показали хореографічні картинки.

Цього ж дня учасники концерту провели антивоєнний мітинг, влаштували виставку політичного плаката і ярмарок солідарності, де продавалися виготовлені дитячими іграшки, крафове тощо. Виручені 210 карбованців перераховано у Фонд миру.

Наш кор.

Всерйоз — і відчутно

уже писав про умови роботи на залізницях, у тому числі з точки зору молодих. Якимось відчутно навіть окремі заходи на роботі експлуатантів не позначилися. Були нарікання на режим роботи й відпочинку локомотивних бригад — ситуація все така ж. Про побутові умови питання загострювалися на режимі роботи й відпочинку локомотивних бригад — ситуація все така ж. Про побутові умови питання загострювалися на режимі роботи й відпочинку локомотивних бригад — ситуація все така ж.

Тут, на мій погляд, варто підняти супутне, але надзвичайно важливе питання — про авторитет і роль комітету комсомолу підприємства взагалі і у вирішенні конкретних проблем господарювання зокрема. Сергій Федоров, відколи очолює комітет, узяв основну і, скажу, правильну лінію — опору на кожного окремого працівника. Принциповість, пошук нових форм, готовність не лише відповісти на запитання, але й запро-

вести мову з трибуни XXV з'їзду комсомолу республіки. І, відчував, кожен мені може задати ще одне питання. Так — про те, чому ні словом я не обмовився про роботу в умовах білоруського методу. Річ у тім, що з такої високої трибуни треба говорити аргументовано, на повному серйозі. А нині ще не та ситуація, щоб можна було робити якісь зауваження чи висловлювати конкретні міркування. Можливо, небагато часу мине, і завершиться непростий процес проведення нормативних перерахунків — якщо вести мову, скажімо, про це. Тож із методом я ще не спішитиму. От про сказане вище можна говорити хоч сьогодні. Не лише, притому, говорити, але й шукати відповіді. Тому цілком серйозно ставлюся до пропозиції внести свої зауваження на адресу конкретних міністерств, відомств та організацій, тобто, щоб вже на з'їзді почути конкретну відповідь або принаймні ділову реакцію на

рівників по школах з різною кількістю учнів і, відповідно, піонерів. Що значить працювати у нашій другій школі у Смолино, де юних лєнінців сім сотень, і у школі, де число піонерів не сягає й двох! А це значить, що і в тій, і в другій школах старша піонервожата при цю різницю в кількості «підопічних» має за ту ж саму зарплату. Не будемо відкидати цього факту дійсності. Це ж майже автоматично значить, що віддача в роботі першої і другої обернено пропорційна матеріальним стимулам, які вони мають за цю роботу.

Поки ж що ми мусимо відзначати ентузіазм активістів лише морально. Причина майже завжди одна: до старших піонервожатих пред'являються високі і правильні вимоги. Одною з них є неодмінна вища освіта. Так суто анкетні дані, якими користується райвідділ народної освіти при розподілі своїх освітніх сил, і беруть верх над дійсно діловими

понувати нове, іноді не традиційне — ці риси в нього є, і їх він шукає в колег, однокласників. А раз так — їх, однокласників, стає все більше. Зізнаюсь: не в усьому ми з ним сходимося, можливо, суто внутрішнієї вправності Сергію ще не достигає. Та й устремління довести справу до кінця іноді доводиться, як кажуть, позичати

висловлене тепер. Згодом це дасть безперечно право використовувати це як стимул до дальших дій.

І. ХМАРА, перший секретар Маловицького районного комсомолу:

— Багато хотілося би сказати з трибуни XXV комсомольського з'їзду. Про експеримент у внутрішній діяльності, скажімо. Про те, що, як і у випад-

й потенційними здібностями молоді людини. Тож вихід тут один — відкинути згубну практику роботи за принципом «у семи няньках...», а чітко визначити повноваження окремого районного комітету комсомолу у питанні добору кадрів старших піонервожатих для шкіл, і окремо — райяно.

Сергій ВОРОНА, водій

ТРИВАЄ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

«ЧИ БУВ У НАС КОТОВСЬКИЙ?»

В Ульяновському профтехучилищі № 11 постійно відбуваються уроки мужності, зустрічі з колишніми фронтовиками, активізувалась робота на маршрутах походу «Шляхами слави батьків».

У дні місячника в кожній групі влаштовуються бесіди про подвиги уродженців району Героїв Радянського Союзу Л. Червонія, Д. Яремчука, А. Мани, І. Поворознюка, М. Охмана, В. Драгома-рецького.

Нині дтсаафівська організація училища спрямовує свою діяльність на те, щоб разом з фізкультурними активістами допомогти юнакам та дівчатам скласти заліз з фізичної та військово-технічної підготовки. З цією метою зміцнюється і матеріально-технічна база, є дтсаафівські мотоцикли, нартиги, обладнання стрільничий тир.

Щодня на вогневий рубін виходять учні окремих груп. А потім — фінальні поєдинки найсильніших.

Вихованці училища — постійні призери районних змагань з багатоборства ГПО, кульової стрільби.

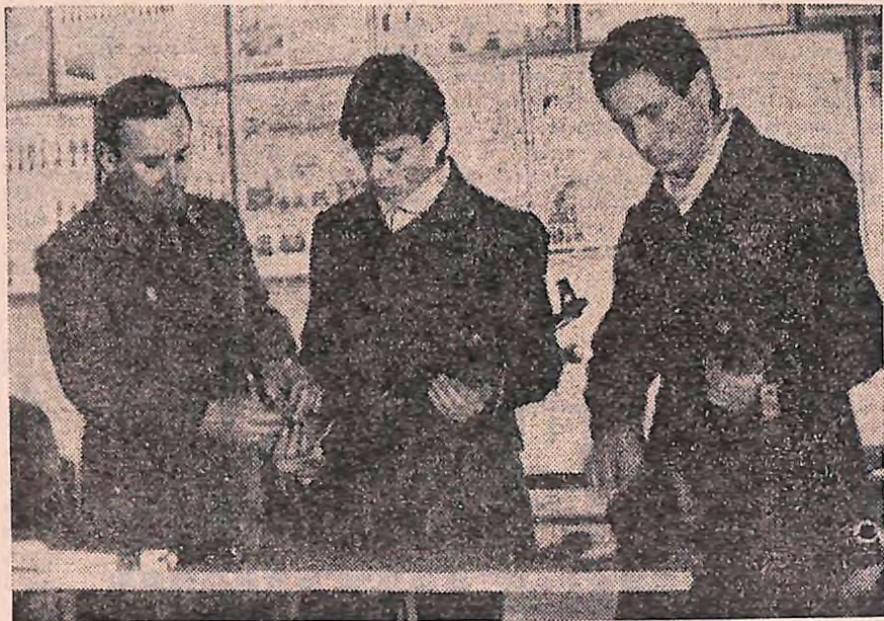
Зрушення у військово-технічній підготовці відбулись передусім завдяки копійній роботі голови первинної організації ДТСААФ С. Д. Вигнаного. Він згуртував босздатний актив з числа кращих спортсменів, ветеранів.

Нині в училищі ідуть бесіди з цинлю «Непереможна і легендарна». На них запрошують учасників битв під Москвою і на берегах Волги, тих, хто форсував Дніпро і Ельбу, дійшов до Берліна. А з ветеранами приходять на уроки мужності офіцери військового команду, демобілізовані воїни, вихованці районної комсомольської організа-

ції, які вступили у вищі військові училища. Триває розмова і про героїчні подвиги учасників громадянської війни. І ось уже зав'язалась дискусія: чи був Котовський в наших ірках? Встановили: був! Встановили з допомогою шкільних Перегонівської десятиріччя Голлівудського району, які збирали матеріали про легендарного полководця.

А тепер уже йде пошук матеріалів про Г. І. Рогозинського — моряка-балтійця, більшовика, який встановлював Радянську владу в селі Вільховому і був вбитий денікінцями. Вирішено: їхати у Вільхове, де встановлено пам'ятник звитязцю. А заодно юнаки та дівчата хочуть познайомитись з добрим вільхівським слідопитом і краєзнавцем.

М. СЕМЕНЕЦЬ.

Активно включилися у проведення місячника оборонно-масової роботи учні Новгородівського СПТУ № 36. В училищі проходять залізи з військово-прикладних видів спорту, кульової стрільби, змагання «Нумо, хлопці», операція «Снайпер». На знімку: вчитель з початкової військової підготовки Василь Іванович Гринько перевіряє в учнів знання з військової підготовки.

Фото С. ФЕНЕНКА

КОМСОМОЛОМ ВИХОВАНИ

В ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОМУ історико-краєзнавчому народному музеї цільне місце займають матеріали, присвячені історії створення міської комсомольської організації. На стенді серед фотознімків перших комсомольців є і фото Гната Івановича Ліщенко.

Гнат Ліщенко — ровесник першої російської революції. Народився в грудні 1906 року. Незадовго до того кривавою сутичка з царизмом закінчилася поразкою народу, але то був перший крок до переможних днів Жовтня.

Разом з молодшим братом Сергієм Гнат рано залишився сиротою і виховувався старенькою бабусею, закінчив міське чотирикласне училище.

Яких жили діти, організували харчові пункти, де малих годували). В Олександрії створювалися дитячі будинки для безпритульних, для роботи в яких були направлені кращі комсомольці. Вихователем одного з них став Г. Ліщенко. Пізніше ці дитбудинки були об'єднані в дім робітничих підлітків. До речі, виховувався тут відомий радянський генетик академік АН СРСР М. П. Дубинін, лауреат Ленінської премії.

У ті тяжкі часи Гнат був і членом частини особливого призначення. Багато роботи випало на долю комсомольців. Вони навчали грамоти дорослих і дітей, були агітаторами.

Молодий Країні Рад потрібні були кваліфіковані спеціалісти, і в 1926 році Г. Ліщенко направляють на навчання у Дніпропетровськ на робітфак. Після цього він працював у відділі технічного контролю на заводі імені Петровського. Звідти його призначили служити в прикордонні війська. Добре згодилася йому на службу комсомольська школа, пройдення в запас у 1931 році. Знову працював у Дніпропетровську.

Після віроломного нападу фашистської Німеччини Г. І. Ліщенко добровольцем пішов на фронт. Служив помічником командира кулеметного взводу, був поранений, після одужання повернувся в цей же полк. Брав участь у визволенні Павлиша, Онуфрієвіки, Знам'янки від німецько-фашистських загартників. При визволенні Кіровограда знову був тяжко поранений. Після одужання працював на відбудові промисловості Донецька.

Повернувшись у рідне місто, незважаючи на інвалідність, Гнат Іванович бере активну участь у відбудові народного господарства. З 1970 року на заслуженому відпочинку. Але і зараз ветеран комсомолу в строю. З 1968 року, майже з дня заснування Олександрійського історико-краєзнавчого музею, на громадських засадах працює в ньому екскурсоводом.

Гнат Іванович частий гість навчальних закладів міста. Розповідає молоді про свою юність. І юнаки та дівчата, слухаючи його, сповнюються величезною повагою до людини, що була творцем історії свого краю.

М. ЛЕБІДЬ.

м. Олександрія.

ГПО НА МАРШІ

«Найголовніше — натхнення», —

ТАК ВВАЖАЄ ДИРЕКТОР СВІТЛОВОДСЬКОЇ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ № 6 К. С. БУЦ.

Навчальний процес в цій восьмирічній школі вперше було організовано багато років тому. Ще тоді, коли на березі Дніпра-Славутича, на території Табури-щанського мису йшло спорудження Кременчуцької гідроелектростанції. Пізніше учбовому закладу було присвоєно номер шість. І хоч з того часу минуло більше трьох десятиріч років, восьмирічка в Хмельницькому мікрорайоні, як була в тимчасових приміщеннях барачного типу, так і залишилася. Лише з десяти років тому вдалося ще в одному з приміщень, звідки будівельників переселили у нові квартири, «приспосувати» деяку площу під невеличкий за розмірами гімнастичний зал. В ньому нині розміщено і деяку частину спортивних знарядь, здебільшого нестандартного устаткування.

От і вся «матеріальна база» для навчального процесу з фізичної культури. Ні приміщення стадіону з майданчиками для проведення футбольних чи баскетбольних змагань, ні стандартного спортзалу світловодська восьмирічка № 6 не має.

Та у відсутності елементарних умов — в бажання працювати. І

це бажання активно виявляє педагогічний колектив восьмирічки. Кожен клас — обов'язковий учасник внутрішкільних змагань з різних видів спорту. І хоча в міській спартакладі учнівської молоді повинні виступати вихованці колективів фізкультури середніх шкіл, в кожній з них бере участь і збірна команда восьмирічки № 6. І її показники не гірші за ті шкільні колективи, що мають добру матеріально-спортивну базу. Так, у проведених змаганнях з легкої атлетики, багатоборства комплексу ГПО вихованці вчителів фізкультури Олексія Васильовича Колесника були у першій десятці. Вдало виступили вони й на кросових дистанціях, а юні орієнтувальники потрапили навіть до числа призерів міської першості. Добре відомі в Світловодську й сестри Криворучки, які захоплюються шахами: восьмикласниця Наталка стала чемпіонкою міста, а учениця п'ятого класу Тетяна — на другому місці.

Не поривають зі спортом й випускники восьмирічки, які продовжують навчання в профтехучилищах, технікумах та старших класах десятирічок. Вони постійно вдосконалюють знання й на-

вики, здобуті у рідній школі. Значних успіхів досягли, наприклад, шахіст другого розряду Олександр Вільхота, який нині навчається у дев'ятому класі СШ № 2, боксер Валерій Трубинов — студент Кривбасського машинобудівного технікуму і учень СПТУ-5 Сергій Ковбас.

При активній підтримці всього педагогічного колективу проводиться повсякденна позакласна спортивна робота, яку тут вважають одним з важливих факторів фізичного гартування і оздоровлення. Значну користь і природну радість приносять дітям рухливі ігри на свіжому повітрі.

Відповідні умови мають велике значення, — говорить директор школи К. С. Буц. — Але дехто орієнтується тільки на них. Ми не повинні викидати з поля зору головний, на мій погляд, фактор — ентузіазм та організаційні здібності педагогів, адже без них навіть добрий спортивний майданчик поросте бур'яном.

А діти, що навчаються у світловодській восьмирічній школі № 6, кожного разу повертаються додому з новим зарядом бадьорості, гарно відпочивши після напруженого навчального дня.

І. КАРАНТ.

м. Світловодськ.

ВІД РЕДАКЦІЇ: З цієї розповіді ми починаємо відверту розмову з актуальних проблем фізичного виховання школярів. Пишіть нам про свої труднощі, про те, що заважає вам, юні прихильники спорту, займатися улюбленими видами спорту. Усі листи будуть уважно розглянуті в редакції.

ПОЧИНАВ РОЗСИЛЬНИМ У ГАЗЕТИ...

Після відновлення Радянської влади в лютому 1919 року в Олександрії почала видаватися газета «Известия Александрійского уездного исполкома Совета рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», в якій Гнат працював розсильним.

Першим секретарем Олександрійського повітового комітету комсомолу був Дмитро Ямпольський, якого незабаром мобілізували на фронт разом із значною частиною організації. Після нього секретарем стала Є. С. Шахуняц. Зростали ряди олександрійських комсомольців. 1920 року організація налічувала близько 100 членів. На початку цього ж, 1920 року, став комсомольцем і Гнат Ліщенко, якому не виповнилося ще й чотирнадцяти років.

Комсомольці допомагали парторганізації міста вести боротьбу проти бандитизму, збирали одяг і взуття для воїнів Червоної Армії, проводили політосвітню роботу серед населення. Активним комсомольцем проявив себе юний Гнат.

Для 3500 бездомних дітей Олександрійська комсомольська організація провела місячник допомоги (заготовляли дрова, ремонтували будинки, а

ПЛАВАННЯ

Важкі метри надії

Вихованець кіровоградського тренера В. Манька, призер IX літньої Спартакіади народів СРСР майстер спорту Сергій Пальников взяв участь в зимовому чемпіонаті України з плавання. Глядачі, які відвідали харківський басейн «Спартак», стали свідками цікавої спортивної дуелі між Пальниковим та майстром спорту міжнародного класу київським армійцем Олегом Гавриленком. Однак Сергій довів, що на сьогоднішній день він єдине, чим набагато поступається досвідченому майстру, так це віком. Нагадаємо, що Пальникову вісімнадцять років.

В залпіві на дистанції 50 метрів на спині кіровоградець посів друге місце з результатом 28,16 секунди (у Гавриленка — 28,02). На стометрівці першим знову став киянин, а ось дистанцію 200 метрів впевнено виграв наш земляк.

Високі результати, показані Сергієм Пальниковим, дозволили збірній плавців Кіровоградщини посісти загальне третє місце серед восьми команд другої групи.

С. МАКСИМОВ.

БОКС

Юрій Вовк програє і... дивує

В Криворосську завершився особистий чемпіонат республіки з боксу. Цим турніром українські майстри шкіряної рукавички розпочали сезон-87.

Головний тренер збірної УРСР з боксу М. Зав'ялов був незадоволений: «Ніхто з молодих боксерів, наприклад, не запам'ятав». Тактична одоманітність — ось головна біда майже всіх учасників юніорів. І що особливо прикро, більш досвідчені не складають у цьому плані винятку. Скажу відверто: у переддень всеукраїнського чемпіонату не по-

радували нас кандидати до збірної республіки».

М. Зав'ялов широкі відзнаки лише трьох молодих боксерів — Павла Міщенка з Кременчука, заборижив Олега Булакова та кіровоградця Юрія Вовка. Та якщо Міщенко став чемпіоном республіки, а Булаков виборив «срібло», то наш земляк... вибув зі змагань уже на першому етапі. Щоправда, програвши відному супернику — майстру спорту з Дніпропетровська Віктору Шаваці, який свого часу здобував титул чемпіона УРСР, ставав призером всеукраїнських першостей.

Також стартові поєдинки програли кіровоградці Олег Аккерман, Костянтин Дудник, Олександр Скворцов та Вадим Лаврипенко. А Вадим Волканов (вагова категорія до 60 кілограмів) та Валерій Деменко (81 кг) дійшли чвертьфіналу.

В черговий раз кіровоградські майстри шкіряної рукавички залишилися далекі від республіканського п'єдесталу. Усі спортсмени, які

виступали в Криворосську, є вихованцями одного тренера — Анатолія Яценка. А чому ж немає спортсменів з інших спортивних товариств?

Л. ЛЕЙБЕНЗОН.

ФУТБОЛ

«Зірка» готується

«Зірка» завершила черговий етап підготовки до першості країни з футболу. У січні кіровоградці виїздили до Черкаса, де взяли участь у турнірі чотирьох команд. Наші земляки виграли у господарів майданчика черкаського «Дніпра» з рахунком 1:0 (переможний гол забив Сергій Степашко) та зіграли внічию з чернігівською «Десною» — 2:2 (обидва м'ячі на рахунок Михайла Калити). Матч з криворізьким «Кривбасом» мав визначити переможця турніру. На гол, забитий новачком кіровоградців Олександром Кулаковським, суперники відповіли двома. Отже, «Зірка» посіла друге місце.

Л. ЛЕОНІДОВ.

НЕДІЛЯ

15 ЛЮТОГО

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Радіонова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — Час. 8.05 — Грає кінотет «Серенада». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Слухай Радянському Союзу! 11.00 — Радіонова пошта. 11.30 — Кінофільм. 12.00 — Дитячий гумористичний кіножурнал «Браташ». 12.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Шолом — Алейхем. «Тев'є - молочник». Телевистава. 17.45 — Мультифільм. 18.00 — Міжнародна ланцюжка. 18.45 — Вечір, присвячений 50-річчю Державного ансамблю народного танцю СРСР під керівництвом народного артиста СРСР і Мойсєєва у Державному Концертному залі ім. П. Чайковського. 21.00 — Час. 21.40 — «Пушкіну присвячується». Літературний альманах. 23.00 — Новини. 23.05 — Ковзанярський спорт. Чемпіонат світу. Чоловіки.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку становись. 8.20 — «Хочу все вжити». Кіножурнал. 8.30 — Мультифільм. 9.30 — Концерт камерної музики. 9.50 — Програма Естонського телебачення. 11.00 — Радіонова пошта. 11.30 — «Знаєш ти світову музичну культуру?». С. Рахманинов. Перша симфонія. 12.20 — Світ і молоді. 12.55 — Літній спорт. Чемпіонат світу. 15 км. Чоловіки. 14.45 — Камера дивиться у світ. 15.50 — Концерт Рязанського російського народного хору. 16.30 — Овечий немоірний. 17.30 — Спортивна програма: новозарядський спорт. Чемпіонат світу. Чоловіки. Літній спорт. Чемпіонат світу. Стрибки з трампліна. Бокс. Чемпіонат СРСР. Фінал. Художня гімнастика. Чемпіонат СРСР. Борьба вільна. Чемпіонат СРСР. В перерві — 20.00 — Вечірня казка. 21.00 — Час. 21.40 — Фільм «Вечірній варіант».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

А сторінках центральної й місцевої преси не затихають суперечки про проблеми сучасної музики для молоді. Сперечаються про те, чи має рок перспективи й чи потрібен він нашій культурі. Обговорюють знахідки й вади ритмів, які лунають із Заходу. Дискутують про шляхи розвитку музичного дозвілля і смаків молоді тощо.

Однак давайте поговоримо про інше — як ми сперечаємося? Чи не втрачаємо ми в розпалі з'ясування думок предмету суперечки? Чи завжди внаслідок наших аргументів?

Варто подивитися через призму порушень тут тань на дискусії, що розгорнулися, й ми побачимо, що система аргументів противників року та інших музичних новацій, що цікавлять молоді, досить сумнівна (про аргументи протилежної сторони я скажу дещо згодом).

По суті ті, хто з приводу музики сперечаються, якраз про музику й забувають. Можна було б навести безліч прикладів на доказ цієї тези, щедро запозичивши їх із періодики, до того ж зараз музична тема стала буквально обов'язковою не лише для більшості популярних, а й навіть для багатьох, здавалося б, винятково спеціалізованих (немузичних) видань. Однак, аби не перекантажувати цю статтю необов'язковою інформацією, візьму для аргументації приклади лише однієї, але цілком типової статті «Чи відає російський рок?», опублікованої в одній з центральних газет.

Так, автор написав свою статтю дуже цікаво, гостро, з іронією, але до чого тут рок?

Він піддає аргументованій, різкій і цілком справедливій критиці тексти пісень рок-груп «99%», «Динамік», «Рок-вересень» та ін. Але до чого, спитаю

ще раз, тут рок? А якби усе словесне душпіння, яке згадані групи намагалися приладнати до ритмів року, виконувалося в інших ритмах — що тоді?

Скільки нісенітниць лунає з динаміків в інших стилях — подумати хочіть! І нічого...

АЖІОТАЖ ДОВКА НІСЕНІТНИЦЬ

ЧИ ЗАВЖДИ ВИВАЖЕНІ НАШІ АРГУМЕНТИ В ДИСКУСІЯХ ПРО СУЧАСНУ МУЗИКУ?

Рок відкидають і на тій підставі, що концерти окремих західних груп відзначаються вакханалією пристрастей, хуліганськими випадками, що рок зближується з порнографією.

Паралель: 1985 року англійські футбольні болельщики на стадіоні в Брюсселі влаштували масове побоїще. Але ж це не дає підстав вимагати заборони футбольних матчів!

Ще процитую автора тієї статті:

«Всерйоз кажуть про те, що рок-музика заводить молоді у такі небезпечні ідеологічні хаші, що жаж. Ось класична музика чи народна — інша річ. І знають — так це істотно. Якби ж справа полягала лише у музиці!»

Кінокадр. Гестапівцеві, «стомившись» після допиту, розслабляється, слухаючи музику Моцарта чи Гріга. Пригадайте оркестри скрипалів у концтаборах: погано граєш — крестом! А ось партизани, які били фашистського звіра, найчастіше в класичній

мільйонів інших громадян СРСР, зворушила й покляла у бій пісня «Священна війна».

«А один юний читач гнівно зауважує: «Не чіпайте нашу рок-музику, найкращу у світі рок-музику!». Доводилося лише дивуватися — як це вторинне може бути найкращим?»

І російська опера, і радянський джаз були колись «вторинними», однак тепер наші досягнення у цих музичних жанрах вивчено утримують нас на провідних місцях. Скільки поколінь виросло на «вторинних» Буратіно й чарівникові зі Смарагдового міста, інших героїв дитячої літератури!

Непокоїть і те, що, розмірковуючи над можливістю успішного розвитку вітчизняного року і відкидаючи цю можливість, сучасні критики, ніби змовившись, вибудовують свої докази на прикладах з творчості найбільш невдалих груп і звичайних доморослих наслідувачів західного ширпотребу. Діяти таким чином — все одно, що займатися міркуваннями на тему, чи потрібний взагалі спорт і чи має він перспективу, коли любительська команда нашого заводу (радгоспу, колгоспу тощо) грає гірше ніж куди.

Парешті, часто говорять про те, що ажіотаж навколо року (вітчизняного чи зарубіжного) породжує такі нездорові явища, як спекуляції записами, незаконне добування їх з резервним та тиражуванням тощо. То що, коли спекулювали критиками на Гаганку чи у Великий, треба було театри закрити? Боротися слід зі спекулянтами, а не з творцями. Якщо молоді роком захоплюється, значить ця музика необхідна, значить, захоплення спричиняє чимось вагомим.

Тільки по-різному воно виражається: від безпроблемних ліпощів і духовної порожнечі до ширшого інтересу, бажання збагатити свій духовний світ, а може, й самому внести щось у становлення нових напрямів нашої музики.

Більшість (поки що), гадаю, на жаль, перших. Адаже по суті прокручування рок-музики в даний час є найнебезпечнішим (тобто таким, що потребує мінімальних зусиль) способом здаватися для оточуючих і для себе людиною, що серйозно чимось захоплюється. Натиснув клавішу — і пішло — поїхало, юнак нібито й при ділі: музику слухає та й батьки періодично задоволені — захоплюється дитина мистецтвом. Фактично ж це небажаний і невмілий організувати свій відпочинок. Для шкільних правил знати треба, у футбол грати — взувайся, вбавляйся, а там, гляди, й по коліну влучили. А тут у теплі, у добрі: клац — і культурне дозвілля забезпечене.

Нерідко ті, хто відпочиває таким чином, навіть не мають, що ж вони слухають. А це вже небезпечно. Як і будь-яка бездумність. Тобто, по суті, сучасна магнітофонна музика (з згодом і відеоманіфестом) є універсальним засобом маскування байдужості думки та душі.

Що, здавалося б, повинне допомогти юному слухачеві знайти правильний орієнтир у світі музики? В першу чергу — музична критика. Вона має бути аргументованою, без вульгаризації, компетентною і мезоману, щоб розібратися, хто є хто і що є що в тому чи іншому музичному стилі, обов'язково слід читати й слухати докази як його захисників, так і противників.

С. КИЧИГІН,
журналіст.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СПТУ № 33

оголошує прийом молоді з неповною середньою освітою та звільнених до запасу воїнів Радянської Армії віком до 30 років для оволодіння сільськогосподарськими спеціальностями.

Училище готує трактористів - машиністів 3-го класу та машиністів холоднолихних установок. Для трактористів строк навчання — рік, спеціалісти по холоднолихному устаткуванню навчаються — 6 місяців.

Учні забезпечують гуртожитком і стипендією 20 карбованців на місяць, звільненим до запасу воїнам стипендію підвищено до 96 карбованців.

Крім заяви на ім'я директора училища, вступники подають документ про закінчення середньої або неповної середньої освіти, медичну довідку, свідоцтво про народження або паспорт і 4 фотокартки 3x4 см.

Початок занять — у міру комплектування груп. Адреса: 317900, м. Олександрія, селище Жовтєве, вул. Трудрезервів, 1. Телефон: 5-10-80.

ОБЛАСНИЙ АВТОНАВЧАЛЬНИЙ КОМБІНАТ

Проводить набір учнів

на курси по підготовці водіїв категорії «В»;

з денною формою навчання (строк навчання — 5 місяців). Час навчання зараховується до трудового стажу. Учнім виплачується стипендія;

з вечірньою формою (строк навчання — 7 місяців).

Випускником надається робота за спеціальністю

на підприємствах Міністерства автомобільного транспорту УРСР у Кіровограді та області.

По довідці звертатися на адресу: м. Кіровоград, Новомиколатівка, пров. Першого січня, 6. Телефон для довідок: 7-24-40, 7-41-46. Іхати автобусами №№ 2, 4, 14, 29 до зупинки «Вулиця Колгоспна».

ГОЛОВАНІВСЬКЕ СПТУ № 38

ОГОЛОШУЄ

набір молоді із неповною середньою освітою та звільнених у запас воїнів Радянської Армії віком до 30 років для оволодіння сільськогосподарськими спеціальностями.

Училище готує трактористів - машиністів 3-го класу.

Срок навчання — 1 рік.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СПТУ № 13

оголошує прийом учнів

Приймають осіб, звільнених з лав Радянської Армії і юнаків, віком до 30 років, які не мають спеціальності зі скороченим строком навчання на такі спеціальності:

робітників гірничо-обчислого вибою — строк навчання 5 міс., стипендія 129 крб.,

прохідники — строк навчання 5 міс., стипендія 129 крб.,

електрослюсар підземний — строк навчання 6 міс., стипендія 129 крб.,

кріпильник — строк навчання 5 міс., стипендія 129 крб.,

водії — строк навчання 5 міс., стипендія 85 крб.

Під час проходження виробничої практики на підприємствах виробничого об'єднання «Олександрівугілля» учні всіх спеціальностей додатково до стипендії одержують 50 процентів від зарплатної суми.

Початок занять — у міру комплектування груп.

До заяви додають: документ про освіту, свідоцтво про народження, 4 фотокартки 3x4 см.

Адреса: м. Олександрія, пл. Кірова, 18.

Відділ по праці облвиконкому

ОРГАНІЗОВУЄ

переселення до Далекосхідного економічного району

На переселення запрошуються сім'ї, що мають у своєму складі не менше двох праездатних членів сім'ї, придатних до роботи в сільському господарстві.

Для більш детального ознайомлення з умовами праці і побуту в господарствах вселення звертайтеся до відділень обласного бюро по пра-

владштуванню населення за адресами: м. Кіровоград, вул. К. Лібкнехта, 26/70; м. Кіровоград, вул. Шорса, 2; м. Олександрія, вул. Шевченка, 91; м. Знаменка, вул. Луначарського, 12; м. Світловодськ, вул. Леніна, 12; м. Гайворон, вул. Кірова, 5, кімната 13; м. Новоукраїнка, вул. Леніна, 80/22; м. Долишська, райвиконком.

